

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 66.914/3
van 10 februari 2020

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse minister van Justitie en
Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme ‘houdende de
organisatie van een call voor het indienen van steunaanvragen
voor kleine en middelgrote windturbines’

Op 16 januari 2020 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van ministerieel besluit ‘houdende de organisatie van een call voor het indienen van steunaanvragen voor kleine en middelgrote windturbines’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 4 februari 2020. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Tim CORTHAUT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 10 februari 2020.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme strekt tot de organisatie van een derde¹ *call* voor het indienen van steunaanvragen voor kleine en middelgrote windturbines, dat wil zeggen windturbines op land met een nominaal vermogen groter dan 10 kWe tot maximum 300 kWe. De steunaanvragen kunnen worden ingediend van 9 maart 2020 tot 14 mei 2020 (artikel 1 van het ontwerp).

Voor deze *call* is 1 miljoen euro beschikbaar (artikel 2) en de steun bedraagt maximum 740 euro per MWh (artikel 3). De artikelen 4 tot 7 bevatten de rekenregels en de methodologie om de verwachte jaarlijkse energieopbrengst te bepalen. Artikel 8 bevat een opsomming van de documenten die de aanvrager ter ondersteuning van zijn berekeningen bij de aanvraag moet voegen. Het keuringsverslag moet bevestigen dat de meting van de geproduceerde elektriciteit voldoet aan de nationale en internationale normen en voorschriften, en dat een ijkcertificaat kan worden voorgelegd (artikel 9).

Het te nemen besluit treedt in werking op de datum van bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad (artikel 11).

RECHTSGROND

3.1. Zoals in het tweede lid van de aanhef ervan wordt vermeld, vindt het ontworpen besluit rechtsgrond in de artikelen 7.11.1 tot 7.11.3 van het Energiebesluit van 19 november 2010, en meer specifiek in de artikelen 7.11.1, § 2, tweede² en derde³ lid, 7.11.3, § 1, tweede lid, 5°,⁴ en vijfde lid,⁵ en § 3, derde lid.⁶⁻⁷

¹ Voor de vorige *call*: zie het ministerieel besluit van 26 februari 2019 ‘houdende de organisatie van een *call* voor het indienen van steunaanvragen voor kleine en middelgrote windturbines’.

² Dat rechtsgrond biedt voor artikel 1 van het ontworpen besluit.

³ Dat rechtsgrond biedt voor artikel 2 van het ontworpen besluit.

⁴ Dat rechtsgrond biedt voor de artikelen 4 tot 7 van het ontworpen besluit.

⁵ Dat rechtsgrond biedt voor artikel 8 van het ontworpen besluit.

⁶ Dat rechtsgrond biedt voor artikel 3 van het ontworpen besluit.

⁷ Zie adv.RvS 65.291/3 van 25 februari 2019 over een ontwerp dat heeft geleid tot het ministerieel besluit van 26 februari 2019, opmerkingen 3.1 tot 3.2.7.

Voor artikel 9 van het ontworpen besluit kan rechtsgrond worden gezocht in artikel 7.11.2, § 2, tweede lid, van het Energiebesluit van 19 november 2010, naar luid waarvan de Vlaamse minister bevoegd voor het energiebeleid wordt gemachtigd om de nadere regels vast te leggen over de manier waarop de metingen van de elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen worden uitgevoerd, in samenhang gelezen met artikel 7.11.4, § 1, eerste lid, van het Energiebesluit van 19 november 2010, waaruit voortvloeit dat in het keuringsverslag wordt bevestigd dat de metingen voldoen aan de voorwaarden vermeld in het voormelde artikel 7.11.2, § 2.

3.2. De voormelde bepalingen van het Energiebesluit van 19 november 2010 vinden op hun beurt rechtsgrond in de artikelen 8.2.1, 3°, 8.3.1, 3° en 8.4.1, 3°, van het Energiedecreet van 8 mei 2009.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

ALGEMENE OPMERKING

4.1. In zoverre in het ontwerp melding wordt gemaakt van technische normen,⁸ dient het volgende te worden opgemerkt.

In het verleden heeft de Raad van State al herhaaldelijk gewezen op het probleem dat technische normen waarnaar wordt verwezen in wet- en regelgeving, niet in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt, dat ze niet in het Nederlands zijn gesteld of vertaald en dat ze in de regel enkel beschikbaar zouden zijn tegen een bepaalde vergoeding.

Het knelpunt van de ontbrekende bekendmaking van technische normen waarnaar in Belgische rechtsregels wordt verwezen, zou op een horizontale manier moeten worden onderzocht en opgelost. Mochten er voor het oplossen hiervan bijzondere redenen zijn om bij (bijzondere) wet af te wijken van de gebruikelijke bekendmaking in het Belgisch Staatsblad, dan zal erop moeten worden toegezien dat deze bekendmaking beantwoordt aan de essentiële randvoorwaarden op het gebied van toegankelijkheid en kenbaarheid van een officiële bekendmaking. Essentieel hierbij is de beschikbaarheid van een Nederlandse versie van de betrokken normen. Daarnaast mag, indien voor het consulteren van de voornoemde normen een vergoeding wordt gevraagd, het bedrag ervan de toegankelijkheid van die normen niet op onevenredige wijze belemmeren.

Zolang er geen dergelijke wettelijke regeling is tot stand gekomen, wordt in de ontworpen regeling verwezen naar een norm die niet overeenkomstig artikel 190 van de Grondwet is bekendgemaakt en die bijgevolg niet tegenwerpbaar is.

⁸ In de artikelen 4 en 5 van het ontwerp wordt melding gemaakt van de standaarden “IEC 61400-12” en “IEC 61400” (de vraag rijst overigens of niet telkens dezelfde standaard wordt bedoeld).

4.2. Bijkomend moet overigens worden opgemerkt dat geen melding wordt gemaakt van een bepaalde versie van de technische normen, hetgeen tot rechtsonzekerheid kan leiden. Indien een dynamische verwijzing wordt beoogd, met andere woorden een verwijzing naar eventuele toekomstige versies, gaat het om een ongeoorloofde delegatie van regelgevende bevoegdheid aan een private normeringsinstantie, aangezien de toekomstige inhoud van die technische normen door die instantie wordt bepaald.

Artikel 9

5. Uit artikel 9 van het ontwerp vloeit voort dat de metingen van geproduceerde elektriciteit moeten voldoen aan “de nationale en internationale normen en voorschriften”. Het is volstrekt niet duidelijk welke normen en voorschriften hiermee worden bedoeld. Dit moet worden gepreciseerd.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS

Jo BAERT